Ч. 246. Четвер 30 жовтня (12 падолиста) 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Відрочене буковиньского сойму. — Непевність ситуациї на Угорщині. — З Сербії. — Ще про самоубийство Розана.)

Румуни і сполучені з ними буковиньскі Вірмени своєю сецесию не допустили до того, щоби засїданя буковиньского сойму могли відбувати ся. Они не явили ся анї в пятницю, анї в суботу анї в понеділок на засїданю і тим довели до того, що президент краю з Найвисшого припорученя відрочив вчера сойм на час неозначений.

На Угорщинї стала ситуация знов дуже непевна. По перших побідах Тіши противники правительства якби опамятали ся і завернули знов до давної роботи; обструкция розпочала ся на новий лад і заповідає ся на недалеку будучність ще сильнїйшою як доси. Ухвала партиї независимости, що кождому членови партиї лишає ся повну свободу поступованя, має мале, майже нїяке значінє для правительства. В Будапештї дивлять ся дуже песимістично на ситуацию. Загально припускають, що ґр. Тіша не буде міг нїяк працювати з теперішним парляментом і єму не позістане нїчого, як лиш відрочити парлямент або розвязати палату послів. Такі самі погляди запанували й у віденьских кругах політичних. З Відня доносять именно, що там в міродайних кругах настала загальна гадка, що розвязанє угорскої палати послів може вже нинї, завтра настати. Партия Кошута— кажуть у Віднї — вже за далеко пішла і не відступить від обструкциї, отже й нема иньшого виходу, як розвязанє палати послів. З другої же сторони делеґация угорска ще не вибрана; в Австриї обструкция не може перешкодити виборови делеґациї, а на Угорщинї й то можливе.

Король Петро сербский знаходить ся в незавиднім положеню. Він приходить вже до переконаня, що на білградскім престолї не так легко удержати ся, як то комусь, що сидить в Швайцариї, могло би здавати ся. Чутка, яка від часу до часу дістає ся до ґазет о єго намірениї абдикациї, не єсть длятого таки зовсїм безосновна. Она виходить з найблизших кругів, що короля окружають і видять, як єму з кождим днем невигіднїйше робить ся на сербскім тронї, та що на него находить навіть вже туга за давним спокійним житєм. Він не знаходить помочи і підпори анї у своїх, анї у чужих, та й не може нїяк позбути ся тих, що взяли єго в свої руки. Сими днями приймав король на авдиенциї одного з найрухливійших противників убийників короля Александра, пенсіонованого майора Мілоша Васича, котрий був зразу ад'ютантом кор. Александра, відтак міністром війни а наконець послом в Чорногорі, де дуже полюбив був князя Мірка, молодшого сина чорногорского князя, що було й причиною, задля котрої король єго відкликав. А все-таки Васич був першим з тих, що по убийстві дня 11 червня готові були виступити проти убийників. Кажуть, що єго теперішна авдиєнция мала на цїли пояснити королеви крамолу, яку заводять безпосередно в єго окруженю убийники короля, а котра стремить лиш до того, щоби роздор межи обома ворожими собі таборами офіцирів побільшити.

Про убийство італїяньского міністра фінансів наспіли тепер докладнїйші вісти. Против Розана виступив був давний анархіст, а теперішний социяліст Джованні Берґамаско, котрий доказував, що Розані будучи послом приходив до него до вязниці і обіцював єму, що постарає ся о єго увільненє, скоро він, Берґамаско, або єго родина добре єму заплатять. Він, Берґамаско, був тодї арештований яко небезпечний і непоправний анархіст. Пізнїйше дістав Берґамаско телеґраму від Розана, що він, Розано, готов підняти ся оборони, але родина Берґамаска не хоче заплатити, отже нехай він сам рішить ся. Такі і тим подібні документи оголосив Берґамаско в однїй социялістичній

Ярмарок в Голтві.

(З росийского — Максима Горкого).

(Конець).

Мужики з торгом не спішать ся, се не годить ся з їх вдачею, а продавець вилазить з під воза допера тоді, коли пересьвідчив ся, що покупець виступає поважно. Задля купна они трохи горячать ся, потрясають руками, хрестять ся чимало разів, розходять ся і сходять ся назад. Все те йде поволи, але дуже розважно. Не чувати нїгде ядерних і різких лайок великороса, від котрих спирає в грудех духа, а очи вилазять на верх, все те заступає лагідний та щиросердечний гумор, що так обильно вкрашає бесїду малороса. Та й московского ти-каня не чувати. Старик, у котрого безбородий парень хоче купити воли, промовляє пр. так до покупця:

— Знаєте, любонько, що ви за скоро попустили ся маминої запаски... По вашім балаканю я не хотів би судити вашого розуму...

— Ну, і якже, старий? Ваші воли не найкрасші — роги за ясні...

— Ах, ти, любонько, хочеш орати рогами? Як так, то купи собі пару цапів, у них роги гарнїйші...

*

Сини Ізраїля увихають ся зручно як пискорі. Питають за всїм, доторкують ся всего і купують усе. Мужики ти кають їм і не спускають їх на хвилю з очий. „Пани“ поводять ся з мужиками ласкаво і поважно, і хотяй „хахол“ являє ся супротив „панів“ незвичайно привітливим, всеж таки в єго бесїдї звенить нота недовірчивости.

При однїм возї стоїть привязана корова. Нагло дістає корчів і паде на землю. Жінка, що продає корову, віскакує з воза і вітром мече ся довкола недужого зьвіряти. Тревога, майже жах, визирає з лиця бідолашної жінки, що ось-ось мусить розпрощати ся з надією продати добре корову.

— Ой, Господоньку! Ой, людоньки добрі! Ратуйте... помагайте! Радьте! Що се? Ой, Матїнонько небесна!

В одну мить збігає ся юрба людий і починають над пригодою міркувати. Здогадують ся сего й того, з чого заслабла корова і радять ся, якби найлїпше їй помочи. Сгарий чоловяга з села, цїлий немов плїснию вкритий, виринає і починає шептати над коровою заклинаня і молитви.

Юрба здіймає шапки і дожидає мовчки успіху молитви, тут і там люди хрестять ся. Тимчасом корова таряє ся по земли, як в пропасницї, підносить ся з трудом і паде назад.

Віддихає з великою натугою, а в її лагідних очах видко дуже богато терпіня. Тодї здіймає її властитель шапку і починає натирати нею корову по хребті, тричи повертає шапкою довкола рогів, тричи по хребті і тричи по хвості. Та й се не помагає.

Приносять фляшку дьогтю і випорожняють її в горло зьвірини, потім угощують її терпентиновим олєм. Вкінци являє ся ветеринар, суворий мужик, з всїлякими дивними приладами, що висять єму при ремінним поясї і оглядає корову докладно. Пробиває їй жилу на карку заржавілим цьвяхом, з рани починає плисти тонкими струями густа чорна кров.

Якийсь моралїст находить ся також між товпою. Він глядить на корову та на її властителя, що стоїть цїлий зломаний журбою, і каже:

— Дядько, се кара божа... Ви знали добре, що вашій корові, ви хотїли лише затаїти. І Бог відкрив ваше обманьство... Бачите, тепер маєте!

Мужик глядить на него, сумно хитає головою і простогнує:

— Ох, так, так, Бог скарав мене!

*

Рівночасно з тою сценою розграває ся друга зараз в сусїдстві. Якась жінка сварить свого чоловіка, вимахуючи у воздусї руками, як поломаний вітрак крилами. Чоловік сидить на земли, спирає ся на неї руками і усьміхаєсь щасливо. Єго ніс вилискує ся і червоний як бурак, шапка зсунула ся на потилицю, рукави розпустили ся, а сонце пече просто в розхрістані груди та лице.

— Ти старий ґільтаю! Не стидаєш ся своєї червоної кушки? Е-ех! Ти висїльнику! Візьму я нагайку, навчу я тебе!...

— Оле-е-на! За-спокійш сяяя... сха-мени ся! — протягає чоловік свою бесїду, звер-

ґазеті, а президент кабінету Джолітті завізвав свого приятеля, Розана, щоби той боронив ся. Розано поїхав був до Неаполя, щоби викупити компромітуючі єго папери, а коли то єму не удало ся, відобрав собі житє.

Новинки.

Львів дня 11-го падолиста 1903.

— Запомога для міста Кракова. Секретар Намістництва п. Коваликовский вручив президентови міста п. Фрідляйнови квоту 100.000 корон, яку Є. Е. п. Намістник визначив титулом державної запомоги для міста Кракова з причини послідної повени.

— Войскова полекша. Міністерство війни видало розпорядженє, на основі котрого ученикам III. року академії штук в Кракові і Празї вільно користати що-до однорічної войскової служби з таких самих прав, які прислугують ученикам всїх 8-клясових середних наукових заведень.

— З львівскої архиєпархії. На конкурс розписані парохії: 1. Тухолька, скільского деканата з речинцем до 3-го грудня; 2. Братківці, стрийского дек. з речинцем до 14 грудня і 3. Іванчани, збаражского деканата, з продовженим речинцем до 15 грудня і з условиною, що дочерне село Кобиля буде від парохії виключене. — Конкурси на катехитів нар. шкіл з речинцем до 15 падолиста розписані в Рогатині і Перемишлянах, а в Журавні, Роздолі, Болехові і Перегиньску з речинцем до 30 падолиста. — Завідательство парохії одержали: Стефан Івасик в Братківцях, Николай Кравців в Лопянці, Ігнатий Слободян в Ракові, Лука Демчук в Кальнім, Онуфрей Кончевич в Тухольці і Іван Юрків в Жупаню. — Сотрудниками назначені: Іван Сатурский в Товстім, Йосиф Марицкий в Чертежи, Іван Головацкий в Збаражи, Алеxандер Голїнатий в Шельпаках, Стефан Мохнацкий при церкві сьв. Параскевії у Львові і Іван Ковальский в Лисятичах.

— До галицких учительських семинарий мужеских вписало ся на рік шкільний 1903/4 загалом 2214 учеників, а именно: в Кракові 255, в Тарнові 212, в Ряшеві 168, у Львові 239, в Станиславові 229, в Терпополи 226, в Самборі 248, в Коросни 200, в Сокали 212, в Заліщиках 174 і Старім Санчи 91. — До женьских учительских семинарий вписало ся: в Кракові 237, в Перемишли 251, а у Львові 234 учениць; отже разом 722. — В приватних учительських семинариях женьских з правом публичности вписало ся: в семинарії Соф. Стшалковскої у Львові 231 учениць, а Фр. Прайзенданца в Кракові 170.

— Сировиця против шкарлятини. В шпитали для дїтий їм. сьв. Софії у Львові відбувають ся тепер проби лїченя шкарлятини при помочи сировиці дра Мозера. Ті проби заряджено на поручене Міністерства справ внутрішних, а відбувають ся они під проводом заступника примарія д-ра Чарника. Вислїди лїченя будуть подані пізнїйше.

— Конкурси. Жовківска рада повітова розписала конкурс на посаду секретаря з річною платнею 3200 корон і трома пятилїтними додатками по 320 корон. Вимагає ся окінчених правничих студий. Подаия вносити до дня 15 грудня. — Ц. к. краєва рада шкільна оголосила конкурс на посаду директора учительскої семинариї в Сокали з речинцем до 15 грудня. — Палата нотарияльна в Перемишли розписала конкурс на посаду субститута нотарияльного в Лїску з речинцем до 16-го с. м. — Дирекция почт розписала конкурс на посаду почтового експедиента при урядї почтовім в Підлїсках малих з поборами 3-ої кляси 4-го степени і додатком 387 корон річно на служачого. Подання треба вносити найпізнїйше до дня 20 падолиста.

— Замах на касу. З Турки доносять: В ночи з 4 на 5 с. м. розібрали невислїджені поки-що виновники часть стіни каси уряду податкового в Турці і зробленим в стінї отвором війшли до середини. Там розбили підручну касу, в котрій однако не було гроший; натомість касу головну лишили ненарушеиу. Переведене сконтрум не виказало нїякого дефіциту. Так само увійшли ті самі злочинцї через вікно до табулї, що містить ся в сусїднім будинку судовім і украли з одного столика кілька корон. Повідомлена о вломі жандармерия слїдить виновників.

— Крадіж в церкві. Із Станиславова доносять, що невислїджений доси, однак добре обзнакомлений з відносинами церкви злочинець, дав ся замкнути в церкві, розбив кату братства, що находить ся в захристиї, забрав єї, отворив опісля двері захристиї із внутрішної сторони і утїк. Коли старший брат, п. Воробкевич, прийшов ві второк пів до пятої рано до захристиї, щоби зробити там лад, найшов єї отвертою, а в розбитій касі недоставало 500 К. Слїдство за злодієм уже на добрій дорозї і єсть надія, що єго зловлять небавом.

— Бійка поміж студентами. Піочас т. зв. „бумлю" на віденьскім унїверситетї, прийшло в суботу до бійки між народно-німецкими а католицкими студентами. Причиною бійки було розярене поміж студентами наслїдком знаної справи о вівісекцию, що була предметом дискусиї в долїшно-австрийскім соймі. Ректор пробував здержати бійку, однак то не удало ся єму. Вкінци клерикальні студенти уступили з унїверситету і бійка покінчила ся. Поліция не інтервеніювала, бо бійка відбула ся в авлї.

— Пропав ученик ґімназияльний. П. Ант. Змирова, мешкаюча при ул. Паненьскій у Львові, донесла передвчера поліциї, що єї 12-лїтний сестрінець Адам Курилович, ученик II. кл. ґімназияльної, вийшов в суботу з дому і доси не вернув. Курилович був одїтий в шкільний мундур, єсть середного росту і має синї очи.

— Убийство мужа. З Перемишля доносять до одної львівскої часописи: На передмістю „Вільче" в Перемишли мешкав різник Франц Стружкевич з жінкою Маґдалиною і двоіма дїтьми. Стружкевич часто упивав ся і був навіщений поганою недугою, що з'їла єму ніс і лиця. Між ним а жінкою не було доброго пожитя, часто сварили ся і били. До Стружкевичів заходив часто Николай Кебузиньский, поважний 63-лїтний міщанин. Він годив спорючих супругів і ставав в обороні Стружкевичевої. Перед трема тиждиями зник нагле з до-

---

таючись до жінки. — Слухай... я купив... також... для тебе... пивця...

— Ох, ох! — зойкає жінка. — Ти безстидний піяку!

Она схиляє ся до свого чоловіка і з найбільшою натугою старає ся єго піднести і се знеможене похмілем тіло затягнути під віз. Чоловік ударяє ся головою о колесо і силкуєсь звернути увагу жінки:

— В кишени ліворуч є склянка.... уважай, щоби не.... стовклааа ся.... еге?

Через хвилю обоє пють спільно „пивце" і добродушна, але остра жінка обложила любого чоловіка сїном, щоби не скалїчив собі голови о зелїзний обруч.

*

Молодий жид ходить із скринкою прикріпленою до грудий і кричить:

— Румуньский тютюн! Хороший тютюн! Міцний тютюн! Чорт курив сей тютюн і від диму єго жінці прийшов конець!

— То не добрий тютюн, коли жінки від єго диму умирають! — замітив якийсь колодій Черевик.

Осередок ярмарку творять два ряди буд, широка улиця, густо завалена людскою юрбою. Під одним шатром розложив ся жид з грою в рулєту. Буду облягає переважно молодїж і роздають ся голоси раз обурення, раз зворушення:

— Червоне! Чорне! Просте число! Стратив!

Осторонь блїдий, розпалений сельский парень благає другого:

— Дай менї карбованця! Позич менї! Віддам тобі до шелюга! Я виграю і ти дістанеш гроші назад....

Якийсь Ярославянин з острою бородою торгує гребенями, ножиками, книжками, милом....

— Дивіть, прошу, заграничний товар! Книжки, які читають ся в столици! Чудово пахучі мила! Небесні запахи! Любої панцю, позвольте, що предложу вам кілька книжок для приємної забави! Може ласкаві прочитати про смерть господина Івана Ілїича, описану ґрафом Толстим? Ось незвичайно весела комедия — овочі откровенія. Великоміскі пани і мужики зроблені тут сьмішними на вдивовижу! Продам за 25 копійок! Ґрафский твір за півтора рубля! Дешевше дати книжку ґрафа Толстого не можна! А се ви не прочитали-б? „Князь серебряний!" Про царя Івана Грозного!... Позлак та книжка вже розтята і читана, пущу за 25 копійок!

— Поезиї Пушкина! пять і три копійки одна книжка!... Чудові вірші, дуже веселого змісту!... „Андрей Неустрашимий", російска народна казка...: ціна 3 копійки. „Яґанчу", татарский герой, „Заняте міста Казана...." Про плекане дробу не хоче нїхто нічого довідати ся? Пять копійок цїла книжка!... Опаска до вусів, хто хоче мати?... „Житія наших церковних отців...." „Красавиця!" А може зеркало? Пахуче мило.... Що?... За „Івана Ілїича" рубель?... На книжці стоїть ціна 20 рублїв!... Тітко і тобі зломить ся гребінь.... Високоповажаний, може купите бритву?... „Житє на тамтім сьвіті або що дожидає душу по смерти...." Се повинен кождий довідати ся — даю за половину ціни!... Нема нїкого, що хотів би про се знати?... „При хороби домових зьвірят...." Прошу, загляньте лиш до середини!... „Веґетарияніям і єго наслідки!..." А тут є кишеневий годиниик.... правдиве срібло як золото.... іде знаменито, дуже дешевий.... Високоповажаний! Може бажаєте мила для вашої донечки? Моє послїдне слово, любоньку, за „Івана Ілїича" 18 копійок!...

Спітнїлий, худощавий Ярославянин мовчить хвильку і рівночасно продає свій товар десятьом людем. Голос манить людий з далека і єго буду облягає заєдно юрба. Одні купують, другі дивлять ся і лише прислухують ся, як продавець уміє захвалювати свої товари. Якийсь здоровий, вусатий мужик вплив в Ярославянина свої великі, цибулькуваті очи, а відтак вибухає голосним реготом.

— Чого сьмієте ся як дурний? — питає єго сусїд.

— Що люди вірять бісовому синови! Я знаю єго історию! Все нї до чого! Від поважних, добрих людий мантить гроші. Я знаю єго!...

*

Довкола воза з посудою з Опошни, самі глиняні горшки, що з огляду на свої рисунки були-б замітні, коли-б ті рисунки не були виконані так незугарно та примітивно, метушать ся і торгують мужики. Нїхто тут не спішить ся. Якась панї, дуже спекою знесилена, з парасолем в руцї, підходить до воза і сягає по одну макітру. Оглядає єї зі всїх боків і каже:

— Кілько?

— За що? — питає лїниво продавець з під воза.

— Ех, за макітру?

— 35 копійок....

— Ох, то за дорого!

— А що їй бракує?

— Чому нї... ся не проста... та не гладка....

— Та що, панї хотять з макітри стріляти? По що має бути проста? То не стрільба, але макітра.

— А отся матова, без полиску, неполїрована....

— Ну, певно, люба панї, зеркало є гладше і блискучїйше від макітри.

— Коли запукати, то видає голос, як збита.

— О! Мусить мати дірочку....

— Так, так, дірочку....

— Такий вже сьвіт, люба панї, що всьо у ньому дірчасте! Всьо має діри....

Панї червоніє і поправляє собі щось на грудях.

— Та пошукайте ще, люба панї, може знайдете міцну макітру, без хиби.

Панї оглядає одну макітру за другою, а торговець лежить спокійно під возом і придивляє ся їй цїкаво.

— Будьте так добрі та скажіть, що коштує сеся макітра? Чи она буде тривка? —

ми Стружкевич. Жінка розповідала о тім всюди, додаючи, що по сварни вийшов та імовірно виїхав до Львова. Коли Стружкевич не вертав, появило ся навіть в Głos-i przemysk-ім оголошене, в котрім Стружкевичева доносить, що покинув еї чоловік і полишив з дітьми на нужду. Тимчасом тамтого четверга прибув на стацию жандармериї один знакомий Стружкевича з донесенем, що Максим Бакомь, різницкий помічник, занятий у Стружкевича, оповідав єму, що Стружкевич не виходив з дому, тілько, що жінка і Кебузиньский убили его, а трупа винесли ночию з дому. Тоді арештовано Стружкевичеву, Кебузиньского і Баконя. Баконь в слідстві зізнав рішучо, що перед трема тиждями вечером почув в мешканю Стружкевичів якийсь глухий удар і лоскіт упадаючого тіла. Він відхилив двері і заглянув. На земли лежав Стружкевич, з голови плила кров. Над Стружкевичем стояли похилені жінка і Кебузиньский. Баконь уважаючи то за звичайну бійку, вийшов з дому, аби купити цигаро. Коли вернув, було тихо, Стружкевича не було, отже він пійшов спокійно спати. Аж за кілька днів, чуючи оповідане Стружкевичевої і Кебузиньского, немов би Стружкевич покинув дім, налякав ся і постановив зізнати, що стало ся. — Стружкевичева і Кебузиньский випирають ся всього і кажуть, що Стружкевич небавом появить ся.

Телеграми.

Відень 11 падолиста. Стан здоровля Є. Е. п. міністра просьвіти Гартля, котрий в суботу тяжко занедужав, незмінений.

Ґрац 11 падолиста. На вчерашнім засіданю сойму ухвалено, по довшій дискусиї, реформу виборчу до сойму установляючу четверту курию з 8 мандатами. Рівночасно вводить новий закон безпосередне і тайне голосоване.

Берлин 11 падолиста. Цісар і цісарева були вчера перед полуднем на проході недалеко нового замку — знак, що стан здоровля цісаря єсть добрий.

Берлин 11 падолиста. В Королевци і Клайпеді арештовано кількох социялістів, котрі помагали перепачковувати революцийні письма до Росиї.

Мадрид 11 падолиста. При послідних виборах до рад громадских вибрано 4000 монархістів, 900 републиканів, 80 карлістів і 61 социялістів.

Білград 11 падолиста. Вчера зліквідовано спадщину по королевій Дразі, котра виносить 580 тисячів франків.

Рим 11 падолиста. Заперечують чутку, мовби кабінет Джоліттіго мав подати ся до димисиї. Джолітті поїде нині до короля до Пізи.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ціна збіжа** у Львові дня 10 падолиста: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·80 до 8·10; жито 6·40 до 6·60; овес 5·60 до 5·80; ячмінь пашний 5·— до 5·25; ячмінь броварний 5 75 до 6·—; ріпак 9·25 до 9·50; льнянка —·— до —·—; горох до варення 7·50 до 8 50; вика 5·25 до 5·40; бобик 5·25 до 5 50; гречка —·— до —·—; кукурудза нова 6·25 до 6 50; хміль за 56 кільо 180·— до 200·—; конюшина червона 55·— до 65·—; конюшина біла 60·— до 78·—; конюшина шведска 45·— до 60·—; тимотка 22·— до 24·—.

питає пані і показує на великий, глиняний горщок.

— Та що? Се найтривкійша зі всіх, які бачите перед собою.

Починають торгувати ся. Торг протягає ся до безконечности, часто перериваний перестанками, коли пані викриває на макітрі все нові та нові хиби. Між тим торговець лежить спокійно в тіни воза і уживає відпочинку.

Пильнійше заходять ся жінки, щоби позбути ся свого товару. Продають якісь рожево-червоні напитки, черешні і рибу. Цілі купи риб лежать на земли, а що се добро люди тут дуже люблять, так купують его копами. Різкі, крикливі голоси жінок прямо роздирають уха.

— Риби з Чорного моря, добрі риби, смачні, солені, сочисті риби!

*

Починає вечеріти. Сонце стоїть вже дуже низько, а хмари пороху, що уносять ся понад ярмарком, закрашують ся на рожево. Зі всіх усюдів зганяють до ріки худобу; чути рев і блеяне, грімкі оклики, а десь далеко забавляють ся сьпівом.

Там, коло землистого насипу, що окружає кладовище, збирає ся гурток молодих обірванців і не зважаючи на сусідство поважного місця, заводять танці. Тополї, що стоять на кладовищи, колишуть легко своїми вершками, неначе протестують против нарушеня спокою на місци небіщиків.

А тепер вже я велика,
Треба мені чоловіка..

сьпівають два підхмелені чоловічки, наближаючись до кладовища. Штовхають ся безнастанно раменами, хитають і заточують ся дивовижно, якби під ними трясла ся земля. В обох червоні лиця, оба силкують ся оден другого хрипким голосом перекричати. Шапка одному зсунула ся на ухо, другий держить еї в руці і вимахує нею у воздуси, не замічаючи, що з неї звисають якісь шматки та клаки. Рівночасно з кладовища розносить ся глухий тупіт гопака і приглушені, уривані звуки скрипки.

Вози кидають все довші тіни. Спека притихає. З лугів заносить запахом сьвіжого сіна. Сонце зайшло і на небі лишило ся кілька сумних хмарок, що мерехтять рожевим сяєвом від сонішних промінів. Шумний рух дня успокоює ся все більше, втомлені спекою та працею люди кладуть ся під голим небом, або під возами на спочинок. Чути иржане коний та голосний сопіт пережуваючих волів.

Всякий звук виходить тепер з окрема, ясно і виразно, не зливає ся вже з загальним шумом, який цілий день глушив уха на ярмарку. Нагло роздає ся торжественна музика. Довкола сліпця, що грає на ручній гармонії, стоїть гурт людий з відкритими головами і прислухує ся побожно.

„Господа мого восхвалю і творця мого возвеличаю" — сьпіває сліпець в супроводі тонів гармонії. Єї успокоюючі звуки пливуть спокійно у воздух понад голови побожних, вкритих потом і порохом людий. Дехто з них шепче щось під носом, видко, як уста ворушать ся, дехто зітхає.... Більшість поводить ся німо, неповорушно і дуже поважно

А з кладовища роздає ся дика, огниста пісня, з молодих кріпких грудий вилітає грімке „Гей-гей!" і потрясає вечірним воздухом далеко.

„Сьпівайте славу Господеви... творцеви сьвіта і людий.... Лише у Нім наша поміч і опіка"... — сьпіває дальше і грає сліпець.

Западає ніч.

Далеко палахкотить огонь з ріща та сухого дерева, его червонавий блиск осьвічує темні статї людий, що обступили его довкола. Приємний холод віє з лугів, поміж котрі темний, гарний, бистрий Псьол передає Дніпрови, а разом з ним Чорному морю свої води. Зьвізди починають блимати на небі.

Западає ніч....

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1903 після середно-европ часу.

Зі Львова

посп.	особ.	
відходить		
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
	1·14	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
	2·10	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·30	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$
	3·40	„ Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	5·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова
	6·30	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в будні дни
	6 40	„ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша
	7·05	„ Сокаля, Рави рускої
	8·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в неділї і сьвята
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	9·55	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10 42	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина
	10 55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·—	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Заліщик
	11·05	„ Стрия
	11·11	„ Жовкви (лиш що неділї)

До Львова

посп.	особ.	
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$
	7·35	„ Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
8·10		„ Станиславова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	9·55	„ Стрия
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Заліщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5·06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5·40	„ Черновець, Жидачева
	3·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в неділї і сьвята
		Ніч
	8·04	З Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·—	„ Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Заліщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	10·07	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в неділї і сьвята
	9·12	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в неділї і сьвята
	8·25	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дні
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·25	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава
	11·50	„ Любіня вел. $^{15}/_{5}$—$^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В місті видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в гасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).